

Cím: Virtuális Víz

Szerző neve: Gulyás Benedek

Intézmény, kar: EKF-BTK

**Szak, specializáció, évfolyam: elektronikus ábrázolás, webdesign
szakirány, III. évfolyam**

Témavezető neve: Sipos Levente, főiskolai tanár

A virtuális víz fogalmát Dr. John Anthony Allan alkotta meg: ez az a vízmennyiség, amelyet egy termék előállítása során felhasználnak, vagy fogyasztó esetén mindaz a vízmennyiség, amely az adott személy által elfogyasztott összes termék előállításához és az általa felhasznált szolgáltatások megteremtéséhez szükséges. Tony Allan elgondolása az volt, hogy a termékek exportálását és importálását figyelembe véve felmérheti az országok közötti “virtuális” vízkereskedelmet.

Bár a téma egyre inkább felkapottabb, még mindig nem szentelnek rá kellő figyelmet, pedig a vízlábnyomunk jóval nagyobb vízmennyiséget számlál, mint amennyit mi tudatosan elfogyasztunk nap mint nap.

A weboldalt a Designpreis Halle által kiírt “Water” pályázatra készítettem, ez indokolja a weboldal angol nyelvét. A weboldalon használt betűtípus a “Lato” névre hallgat, egyébként a weboldal grafikai elemei mind saját tervezésűek. A weboldal kódolását HTML5 és CSS3 segítségével oldottam meg, de tartalmaz a site Javascript kódokat, és jQuery pluginokat is.

A nyitóképernyőn megjelenő csepp sem egy részekre bontott kép, hanem egy programból leírt, négyzetekből megformázott alakzat. A négyzeteket soronként írtam le HTML/CSS segítségével, és Javascript animációval jelenítettem meg. A vízcseppekre kattintva a weboldal a szöveges tartalmakhoz görget minket: ezen a részen van megfogalmazva a virtuális víz koncepciója.

Az oldal gombokkal való görgetéséért is Javascript felel, a termékek mögött látható “vízanimáció” pedig CSS3 kód által valósul meg. A koncepciók részt követő blokk bemutatja John Anthony Allan kutatásának elismerését: 2008-ban megkapta a Stockholm Water Prize-t.

A weboldal kitér az általános vízfogyasztás közismert tényeire is: szó esik a napi emberi vízszükségletekről, háztartási eszközök vízfogyasztásáról.

Ezután kezdődik meg a virtuális víz ábrákon való bemutatása: első pontban, hogy hol is használják fel ezt a fajta vizet. A termékek termesztéséhez, gyártásához, csomagolásához és szállításához elhasznált víz az, amit virtuális víznek nevezünk.

A következő blokk három példát hoz folyadékokra, és az előállításukhoz elhasznált vízre. Egy csésze teához 35 liter, egy pohár borhoz 120 liter, egy csésze kávéhoz 140 liter vízre van szükség. Az ezt követő blokk taglalja az ételek virtuális víztartalmát: egy almához 70 liter, egy tojáshoz 200 liter, egy hamburgerhez 2400 liter víz szükséges. Ám a legmegdöbbentőbb tény csak ez után következik: egy kilogramm marhahúshoz 6600 liter vizet használnak fel (itt a legtöbb víz a marha gondozásához kell).

A "Proportion" címszó alatti rész különböző arányokat mutat be a virtuális vízre vonatkozóan. Egy doboz tej (fél liter) 510 liter virtuális vizet foglal magába. A következő

tény csak érdekességként szolgál: ugyanebbe a dobozba 2020 doboznyi virtuális víz férne bele. Az ezt követő három adat a víz tulajdonságait tartalmazza: a vizet kibocsátásától és felhasználásától függően hívhatjuk zöld, kék, vagy szürke víznek.

A zöld víz az az esővíz, amit a termesztés folyamán felhasználnak.

A kék víz az a talajvíz, amit szintén a termesztés alatt használnak fel.

Szürke víznek pedig azt az édesvízi szennyeződést hívjuk, amely összefüggésbe hozható a termék teljes előállítási folyamatával.

A termékek előállítására szolgáló vízmennyiség százalékos rendszerezéséhez egyenként kellett megadnom 100 darab egységnek 5 különböző tulajdonságot, hogy a megfelelő értéket mutassák. S bár az értékek megdöbbenőek lehetnek, valójában azt a vízmennyiséget mutatják, amit például gyümölcsök öntözéséhez, betakarításához, csomagolásához és szállításához összesen elhasználnak.

Az ezen a részen felhasznált jQuery plugin az "Isotope" névre hallgat. Ezt a plugint a Metafizzy.co munkatársai készítik és terjesztik, ennek az átíratát használtam fel a "Proportion" blokkhoz. A kód a százalékokat jelképező vízcseppeket rendezik el. A következőképpen néz ki a kód a weboldalba ágyazva:

```
<script>
```

```
jQuery(document).ready(function()
```

```
{
```

```
  var container = $('#container');
```

```
  container.isotope({
```

```
    itemSelector : '.iso',
```

```
    masonry: {
```

```
      gutterWidth: 0,
```

```
      columnWidth:1
```

```
    },
```

```
    resizable: true,
```

```
    resizesContainer: true,
```

```
    transformsEnabled: true,
```

```
    getSortData : {
```

```
      name : function( $elem ) {
```

```
        return $elem.attr('data-name');
```

```
      },
```

```

        number : function( $elem ) {
            return $elem.html();
        }
    }
});
});
function Sort(sortby)
{
    $('#container').isotope({ sortBy : sortby });
}
function Filter(filterby)
{
    $('#container').isotope({ filter: filterby });
}
</script>

```

A menü egyes elemeire kattintva egy Javascript kód automatikusan az oldal adott pontjaihoz görget minket. Ez a kód így néz ki:

```

<script>
    var jump=function(e)
    {
        e.preventDefault();
        var target = $(this).attr("href");
        $('html,body').animate(
            {
                scrollTop: $(target).offset().top
            },1000,function()
            {
                location.hash = target;
            });
    }
$(document).ready(function()
{
    $('a[href*=#]').bind("click", jump);

```

```
        return false;
    });
</script>
```

Az adatok John Anthony Allan kutatási eredményeit taglalják, valamint a www.waterfootprint.org weboldalon közzétett eredményeket.

